

Vademecum technologica 2015

Vincent Massée

Reflectio ratio libris (*reflectie naar een vrije geest*)

Ooit was er een jongeman die slechts topte met een leven alleen.

Het leven was toen nog een groot geheim dat snel ontsluitend zou zijn.

Tot die tijd was er het leven alleen en de dagen die jaren leken.

Nu is er een man die topt met de uren die slechts een minuut van de sluier van het leven vervullen.

De jongeman is vergeten en wat over bleef was de eenzame oudere man, verstoken van de dagen die eens met gelach werden gevuld.

Succes is de beste motivatie voor drijfkracht, terwijl de man al weet dat succes een gunt is van de hoge heren en dat weinig van veel, meer is dan wat wij krijgen.

Ja, de eenzame is de korrel in het zand die met de jaren verstrooid is tussen de andere tomeloze zielen die eens jong de sluier gewaagden.

Maya onthult mij veel en u rest slechts wat ik hier heb geschreven, terwijl u bedenkt dat dit geschrift niets verteld dan wat u meent te begrijpen.

Het geschrevene is geschreven.

(Cicero 105 NCR)

Keltum Romanum versus Keltum Kelti et tabula rasa.

Onze cultuur (zoals ik spreek over het ons in enge zin daar ik hier nog altijd ben) is een cultuur gebaseerd op het begrip assimilatie.

Dit houdt een genoegen in en een gevaar.

Toen Caesar uit Keltica terugkeerde vond hij veel tegenstand, daarom verzong hij een list, een kwaad dat ver strekte tot in onze tijd.

Hij beweerde het volgende: Keltici offeraere les singles du peuple sanc singlet de Divini et deus mas et esse.

Ja, dat offeren van personen ter ere van vele goden was een vals beeld, een beeld dat niet door de Keltische cultuur gedragen werd en wordt.

Hoezo Wordt, welnu, wij leven nog altijd in een Keltische wereld, gebaseerd op assimilatie, techniek en samenwerking over alle gebieden van ons gezamenlijk gebied.

Alleen was in de Keltische oude wereld er maar één taalgebied en één god.

De vele goden zoals zij die hadden waren in wezen tekens, tekens die hen een weg wezen.

De weg die gewezen wordt aan een Kelt ligt in de sfeer van de fenomenen, een sfeer van wrijving en frictie met het thans bestaande.

Als een Kelt een offer bracht uit mensen dan waren deze reeds dood gegaan op wapentechnische en natuurlijke wijze.

Dit zogenaamde offer of bijzetten gebeurde ter ere van de persoon en de hulpvraag om verdere doden weg te nemen van de groep, een groep die zich uitstreckte over de Engelse eilanden, Frankrijk, Spanje, Nederland en België, Luxemburg, Duitsland, Rusland en Moldavië en gebieden er rond omheen.

Hoe weten wij dat?

Dat weten wij uit de voorzetting van de cultuur in de middeleeuwen, daar vonden tijds dezelfde gebruiken plaats en nog steeds.

In 2014 werd er aan Rusland een zware sanctie opgelegd, deze sanctie ging uit van uitsluiting, het gevolg van deze sanctie was het terugbrengen van de verstrooide groep Russen tot het eigene, - het offer- en het teloorgaan van de assimilatie in het westen – economische teruggang.